

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Pământul e puterea

— Până avem pământ, să nu ne temem de greutate —

Intr'una auzim vorbindu-se, că e criză mare, nu sunt bani și n'au oamenii ce le trebuie. Nu-i vorbă, sunt multe greutăți. Dar nu sunt așa de mari, să nu le putem învinge. Să ne dăm numai bine seama. Suntem o țară de economi. Avem bucata noastră de pământ, pe care o lucrăm cu tot dragul. De pe acest pământ, câștigăm ceace ne trebuie pentru trai și tot de aici ne și îmbrăcăm. Așa că celce are pământul lui, nici odată, în primejdie să moară de foame nu poate să ajungă.

E drept, că roadele culese de pe pământ nu-s prea scumpe și vitele încă sunt destul de ieftine. Totuși un econom harnic, poate să trăiască fără greutate. Bani îi trebuie doar pentru încălziminte și pentru câte-va unelte economice. Celelalte toate le poate pregăti acasă.

Dările pe cari le plătesc economii încă sunt destul de mici față de ale slujbașilor statului și ale meșteșugarilor. Așa că pe lângă o cruțare și o bună rânduială, ușor se pot plăti și acestea.

Singura greutate pe care un econom o simțește mai tare e *datoria* la bănci. Datoria aceasta, economii au făcut-o atunci, când roadele pământului și vitele erau scumpe și când credeau că totdeauna banii vor curge, din belșug. Schimbându-se însă împrejurările, banii s'au împuținat și plățirea datoriilor la bănci merge greu, mai ales dacă și cametele sunt mari.

Aceia cari au împrumutat bani pentru ca să-și cumpere pământ și lucrează cu sârguință acest pământ, vor învinge pe rând și greutățile ce mai au cu băncile.

Guvernul se trudește să facă și o lege, care să reguleze cametele pe cari datoria trebuie să le plătească băncilor. Când legea va fi votată, va urma ușurare și din partea aceasta.

Mulți, cari au umblat, în vremea din urmă, prin țări străine, spun că nici

nu se pot asemena greutățile dela noi, cu greutățile de prin acelea țări. Țări mari, ca Anglia, Franța, Germania, Italia și Statele Unite din America au greutăți cu mult mai mari ca și ale noastre. Scumpetea acolo e mai mare ca și la noi. Oamenii cei mai mulți, de pe acolo lucrează prin fabrici, căci pământ au puțin. Multe fabrici însă au încetat lucrul, așa că muncitorii au rămas fără lucru. Vestile ce ne sosesc, spun, că în Statele Unite sunt peste nouă milioane muncitori fără de lucru, în Anglia sunt aproape șase milioane, iar în Germania aproape cinci milioane. Și câte greutăți n'au acestea țări cu muncitorii, pe cari trebuie să-i țină ele, să le dea bani și să-i ajute. Și ce e mai rău, nu prea au bani să le dea, căci lipsa mare de bani se simțește și pe acolo.

La noi astfel de lucruri nu se întâmplă. Sunt și la noi muncitori fără de lucru, mai ales pe la orașele mari. Dar numărul acesta este așa de mic, că nici nu se poate asemena cu al altor țări.

De aceea să mulțămim lui Dumnezeu, că avem pământ și că acest pământ putem să-l lucrăm în pace. Până avem pământ, să nu ne temem de nici o greutate ce ar da peste noi.

Revoluție în statul Panama. Locuitorii statului Panama (America) au săvârșit o mare revoluție. Oamenii contrari Președintelui de republică Orosemena și sfetnicilor săi, organizați bine au început răscoala într-o noapte la ora 3. Răscoala au pus în primul rând stăpânire pe posturile de poliție din principalele orașe ale țării, iar cei din capitala Bilbao au atacat palatul Președintelui. După câteva ceasuri Președintele a fost făcut prizonier și silit să-și dea demisia. Lățindu-se vestea demisionării Președintelui, partizanii acestuia au încetat lupta cu răscoala. Astfel în cea mai mare parte a țării liniștea a fost restabilită. În încercările ce s'au făcut au fost vreo 10 morți și douăzeci de răniți.

Încă o vindecare minunată la Lourdes. Dșoara Lydia Lischer din orașul Perlen, cantonul (județul) Lucerna (Elveția), era de trei ani greu bolnavă de tuberculoză. Această boală groaznică i-a atacat șira spinării, mașele, beșica și pelișa mașelor. Ea zăcea înfășată în ghips aproape de un an și avea dureri groaznice, îndatăce se mișca. Medicii au declarat că nu se mai poate vindeca, iar pe părinți i-au pregătit pentru înmormântarea apropiată. În luna Maiu a anului trecut ea s'a rugat să o ducă la Lourdes. Medicii s'au opus, fiindcă se temeau că va muri în cale. Dșoara a rămas neîndoită și părinți au dus-o cu targa. Scăldându-se a doua oră în apa făcătoare de minuni, dșoara a simțit deodată o durere groaznică la șira spinării și la foale, și apoi s'a schimbat la față dintr'una, și, după câteva minute, s'a sculat însași deplin vindecată. Mai mult, i-s'a oblit șira spinării. Medicii din Lourdes au declarat-o deplin vindecată, tot asemenea și medicii din Elveția. Acesta este al 4500-lea caz de vindecare minunată la Lourdes.

Cutremur de pământ în Grecia și alte părți. Anul trecut a fost un an de frământări nu numai în viața omenească ci și a pământului. Multele cutremure ce au fost făceau pe om să creadă că pământul este în preajma dărâmrării sale. Anul care începe se arată a fi întru toate continuatorul anului trecut. În 4 și 5 Ianuarie s'au simțit nenumărate cutremure în mai multe părți ale pământului, în Grecia au fost dărâmate vre-o trei sute de case și vre-o zece persoane omorâte. Oamenii n'au pierit mulți de oarece cutremurul a început fără putere și numai după ce au fugit oamenii din locuințe s'a întărit. În schimb în insulele Filipine, de lângă America, cutremurul a venit de-odată și așa de puternic, încât a surpat aproape toate clădirile. Aici au fost omorâți și oameni, aproape, la o sută de inși.

Priveghiat de paseri. Intr'un orașel din Franța trăia un moșneag cu numele Mathéo. Ocupația moșneagului era de a îngriji de multele paseri pe cari le avea și cu cari își mai înviora zilele bătrâneții. Dela un timp vecinii nu-l mai văzură de loc pe moșneag și, temându-se de ceva rău, au anunțat poliția. Polițaii au deschis ușile casei cu forța și au intrat în casă. Și ce să vezi, moșneagul era mort și întins în mijlocul casei, iar paserile, cari erau învățate să primească grăunțele din mâna bătrânului, erau așezate în jurul mortului. S'a constatat că moșneagul murise cu câteva zile mai înainte. Cum vecinii n'au știut de sfârșitul bietului bătrân, el a fost priveghiat doar de paserile sale.

Păcațul lui Iuda

»Iudo, cu sărutare vinzi pe Fiul omului« (Luca 22, 48)?

Afară de bolșevicii, cari, din ură față de Dumnezeu și de tot ce este sfânt, cinstit și moral, i-au ridicat lui Iuda vânzătorul statuie, — încă n'am auzit, nici n'am citit despre oameni cari să aproape fapta cea fărâdelege a lui Iuda. Dimpotrivă, toată lumea se întoarce cu groază de către el, aprobând cece zice biserica: »Astăzi Iuda lasă pe învățătorul și primește pe diavolul, se orbește cu patima iubirii de bani. Cade din lumină întunecatul: că la ce chip ar fi putut vedea, celce a vândut pe luminătorul cu treizeci de arginți? Astăzi Iuda se lapadă de cinstea lui Dumnezeu și se înstrăinează de dar; fiind ucenic, se face vânzător, în privire prietenească ascunde vicleșug, și nebunește socotește mai bine a fi a sluji iubirii de argint, decât dragostii Stăpânului, făcându-se povăță adunării cei fără de lege« (Vezi antifoanele de după evanghelia a doua dela mânecatul din Vinerea Mare), și zicând: »Ce pricină te-a făcut, Iudo, vânzător Mântuitorului? Au doară te-a despărțit din ceata apostolilor? Au doară te-a lipsit de darul tămăduirilor? Au doară, cinând împreună cu ceilalți, pe tine te-a alungat dela masă? Au doară picioarele celorlalți le-a spălat, iară ale tale nu le-a băgat în seamă? O de cât bine te-ai făcut uitător! Iată năravul tău cel nemulțămitor se vâdește, iară îndelung răbdarea cea neasămănată și mare mila lui se propovăduiește«. (Sedelna aceleias evanghelii).

Cu toate acestea atâția sunt astăzi cari se aseamănă lui Iuda și nu lui Petru, care, tăgăduind pe Hristos de trei ori, a plâns cu amar întreagă viața sa, de i-s-au făcut brazde adânci pe față, în urma lăcrărilor celor multe. Aproape în toate satele noastre avem luzzi, cari așteaptă prilejul binevenit ca să-l vândă pe Mântuitorul și să se lapede de biserica lui. Nu-i place preotul: se face ortodox. Este cercat să-și plătească birul preoțesc ori repartitia: trece la ortodocși. S'a sfădit cu muierea, care l-a înșelat, ori s'a urât de ea, plăcându-i de alta, se despărțește de ea și apoi: trece la ortodoxie. Vrea să ajungă primar ori altfel de slujbaş: se desparte de biserica strămoșească și se înscrie pe lista ortodocșilor. Cu un cuvânt cea mai mică supărare ori neplăcere, în cele mai multe cazuri însă lăcomia și traiul nelegiuit, îi duce în tabăra ceealaltă.

Nu se gândesc unii ca aceștia că prin pasul lor nesocotit își dau de rușine pe propriii lor părinți, cari i-au botezat și crescut în biserica eu adevărat strămoșească a neamului nostru? Nu-și dau seama că ei sunt aceia, împotriva cărora se plânge prorocul Ieremia, zicând: »Că două și rele a făcut poporul meu: m'a părăsit pe mine, izvorul apei vieții și și-a săpat șieși fântâni surpate, care nu vor putea ține apă«. Nu le vine în minte vorba Mântuitorului că »celce păcătuiește, dela diavolul este? »Voi dela tatăl diavolului

sunteți și poștele tatălui vostru voiți să faceți«.

Unii ca aceștia își vând biserica, asemenea lui Isav, care și-a vândut dreptul de întâia naștere pentru un blid de linte. Împotriva acestora se plânge Domnul, la Isaia prorocul, zicând: »Fii am născut și am înălțat, iar aceia s'au lepădat de mine«. Ce se alegea de unii ca aceștia pe vremea marilor persecuții creștinești din cele dintâi trei veacuri ale creștinătății? Unii ca aceștia îl vindeau pe Mântuitorul mai altfel decât Iuda, nu cu treizeci de arginți, ci chiar și cu treizeci de Lei.

Unii ca aceștia se împotrivesc lui Dumnezeu Sabaot, se împotrivesc Mielului celui ce și-a vărsat sângele pentru noi, se răzvrătesc împotriva Spiritului celui Sfânt, care este împăratul cerurilor.

»Celce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă«, zis-a Mântuitorul către apostolii săi și către urmașii acelor. »Iar celce se lapadă de voi, se lapadă de mine și de celce m'a trimis pe mine«. Zadarnic se scuză unii cu aceștia. Fiecare scuză este o nouă acuză, și dreptul judecător nu va lua în seamă scuzele lor.

Dacă toată lumea desprețuiește pe trădătorii de patrie, cu cât mai ales va desprețui pe trădătorii credinței și ai bisericii, pe trădătorii lui Isus, pe frații lui Iuda Iscarioteanul!

Unii ca aceștia nu pot să aibă fericire pe acest pământ. Credincioșii cinstiți nu sunt cruțați nici ei de necazuri, dureri, înrăstări, boale, amărăciuni și moarte, pe ei însă îi mângăie Dumnezeu. Trădătorilor și vânzătorilor de credință, — intrucât vor avea cel puțin atâta cinste câtă a avut Iuda, ca să zică și ei, asemenea lui: »Greșit-am, vânzând sânge nevinovat«, — le va răspunde acela, cu care s'au întovărășit, asemenea arhierilor și bătrânilor poporului jidovesc: »Ce ne pasă nouă? Tu vei vedea« (Mateiu 27, 4).

Unii ca aceștia nu vor avea întoarcere nici la moarte, pentru că celce i-a ademenit, se va îngriji să-i țină și atunci în mrejele sale.

Unii ca aceștia vor avea o veșnicie vrednică de crima trădării, »pentru că e grozav a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu«, și nu sunt vrednici nici de cea mai puțină cinste și omenie, dupăcum spune Mântuitorul: »Iară celce nu ascultă nici de biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș«.

Nu celorce trec *din convingere* la vreo altă credință, pentru că aceia sunt oameni de omenie, ci celor ce trec *din interes*, din ceartă, ambiție, pentru vrednicii lumești, pentru bani ori pământ, le sună nu numai acest articol ci și cuvintele bisericii: »O, cum Iuda, celce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra ta! A cinat împreună cu vicleșug, vicleanul și nedreptul, și mergând a zis preoților: ce-mi veți da mie, și eu voi da vouă pe acela, carele a sîricat legea și a spurcat Sămbăta«.

Să ne rugăm, dragii mei cetitori, ca să se imputăceze între noi luzzi cei fărâdelege, și ca bunul și preamilostivul Miel al lui Dumnezeu, celce a ridicat păcatele lumii, să zică și despre aceștia, ca despre evreii de pe vremea sa: »Părinte, iartă-le lor, căci nu știa ce fac« (Luca 23, 34).

PĂRINTELE IULIU.

Din țara Hațegului

Reuniunea învățătorilor uniți români din țara Hațegului

S'a sfârșit în urma cumplitei învălmășeli a războiului mondial (a toată lumea). Aceasta Reuniune s'a înființat în anul 1889 la stăruințele neobositului fost protopop al Ulpiei-Traiane Avel Pop Bociat, cu conlucrarea inimosilor învățători Nicolau Trimbițoniu și Ștefan Țarină. Primul președinte a fost Ioane Ianza, vicarul Hațegului, cu notarii: Nicolau Trimbițoniu și Ștefan Țarină. A dezvoltat o activitate rodnică de aproape 26 ani, ținându-și adunările generale regulate, în fiecare an, în diferite parohii din părțile ardelenale ale Diecezei Lugojului.

Prin anii 1915—16 cei mai mulți membri ordinari au fost duși: parte pe fronturi, parte ca deținuți politici în lagărul dela Șopron. Astfel Reuniunea a încetat de a mai funcționa. Ultimul președinte a fost rvd. Teofil Crișan, vicarul Hațegului. Averele Reuniunii, în bani și acții de bancă, a fost administrată și pe mai departe prin fostul notar și cassar Ștefan Țarină, purtându-se socoteli regulate în fiecare an, până în ziuș de 10 April 1929, când în baza art. 18 și 33 din statute a fost subministrată Veneratului Capitu al bisericii catedrale gr. cat. din Lugoj spre mai departe administrare.

Pentru liniștea on. membri fondatori, ordinari și ajutători află de bine a comunica în copie următorul decret: »Episcopia Lugojului No. 879—1929. D-sale Domnului Ștefan Țarină, învățător pens., fost cassar al Reuniunii Docenților gr. cat. — Păucinești. În urma stațificării școalelor noastre confesionale și din lipsa de membri încetând ori și ce activitate a Reuniunii învățătorilor gr. cat. din ținutul Hațegului, averea aceleia, în conformitate cu dispozițiile statutelor, are să treacă în proprietatea Diecezei gr. cat. de Lugoj. Recunoaștem prin aceasta a fi primit dela D.Ta, ca fost cassar al aceleia un libel de depunere Banca Centrală Hațeg 1245 Lei; 3 acții Banca Centrală à 250 Lei 750 Lei; 4 acții »Poporul« Lugoj 1000 Lei; Total: 2995 Lei. Aceasta sumă s'a transpus deodată Rectoratului Internatului gr. cat. de băeți din loc, ca să o administreze sub numirea »Fundațiunea Reuniunii docenților gr. cat. din ținutul Hațegului și Lugojului« și să o folosească la timpul său pentru ajutorarea elevilor acelor învățători cari vor studia aici. Exprimându-ți mulțumita noastră pentru manipularea conștiințioasă, îți dăm deodată absolutoriu asupra gestiunii de cassar cu aceasta încheiată. Lugoj, din ședința consistorială ținută la 7 Martie 1929. ss. I. Boroș, vicar general episcopesc«.

Ar fi de dorit ca și fostul bibliotecar al Reuniunii să publice un mic raport despre starea și soarta bibliotecii.

Ștefan Țarina,

fost notar și cassar al Reuniunii.

Revizuirea averilor?

Serieam într'un număr de astă toamnă a »Unirei Poporului« o știre, în care dădeam seamă despre articolul unui ziar, care cerea revizuirea averilor. Spuneam atunci, că noi nu credem că se va face această revizuire. Că de ce nu credem, n'am spus și nici acum nu spunem. Fapt e că noi nu credem că se va face vreodată această revizuire, deși suntem de părerea că din aceasta statul ar câștiga mai mult decât din subtragerea lefurilor nefericitorilor funcționari români.

O pildă. Mai zilele trecute a dat faliment

Banca Eskenazi din Craiova. Reprezentanții justiției au mers la fața locului, ca să vadă, cât pierd deponenții. Când colo ce să vezi? Au aflat pe un pretor cu o depunere de 5 milioane; pe intendentul unui spital cu o depunere de 2 milioane, pe doi revizori dela pescăriile statului cu depunere de câte 2 milioane; pe un conductor de trenuri cu depunere de 2 milioane și pe un perceptor dela sate cu o depunere de 1 milion.

Nici unul dintre acești deponenți n'a fost bogat din moși-strămoși, nici prin căsătorie nu și-au înmulțit averea. De unde au putut deci acești funcționari cruța și pune la o parte atâta amar de bani; că din plățile lor abia putea trăi, decât să mai poată pune ceva și la o parte? De unde și încă odată de unde? Numai prin furt, fie din averea statului, fie dela bieții cetățeni?

Ei bine, revizuirea averilor trebuie făcută, dar cine s'o facă? Cine, și iar cine?

Cine ațită lupta confesională?

În ziua de 4 Ianuar, Onorații Iuliu Căpățean și Teodor Radu, preoții noștri uniți din comuna Unirea, ne-au cercetat cuspânta cruce după obiceiul creștinesc și au fost primiți pretutindeni cu ușile deschise și cu inimile bucuroase. Chiar și unii dintre frații ortodocși le-au deschis ușile, ba chiar și sectanții (pocăiții), cari încep a se întoarce rând pe rând la calea cea veche, ducătoare la mântuire.

La sfârșitul zilei, onorații domni preoți, ca să ne răsplătească dragostea față de credință, tot ceace căpătaseră dela credincioși pentru osteneala sfinților lor, au dăruit capelei noastre, în suma de 1401 Lei. Această faptă de mare laudă a stârnit între poporeni o însuflețire ce nu se poate prinde în slove, întreg poporul fiind cu recunoștință pentru o danie ca aceasta, care nu s'a mai pomenit la alte confesiuni.

În aceeași zi s'a întâmplat însă și un lucru foarte întristător. Un ceferist de lege unită din comuna noastră s'a trezit noaptea târziu că-i bate cineva la ușă. Omul s'a sculat cu toți ai săi și a văzut că îi mai vine la casă un preot cu crucea. Era preotul ortodox. Ceferistul, fiind târziu și casa desfăcută, răspunde că a primit odată crucea cu cei de legea sa. Părintele ortodox îi cere acte (scrisori), să se convingă dacă omul e unit sau ortodox? Și văzând că e unit, începe să-l amenințe și-i cere să se lase de uniți, că dacă nu trece, va fi dat afară din slujbă și va fi alungat și din comună. Bietul om nu de mult e la noi și are o slujbă la gară.

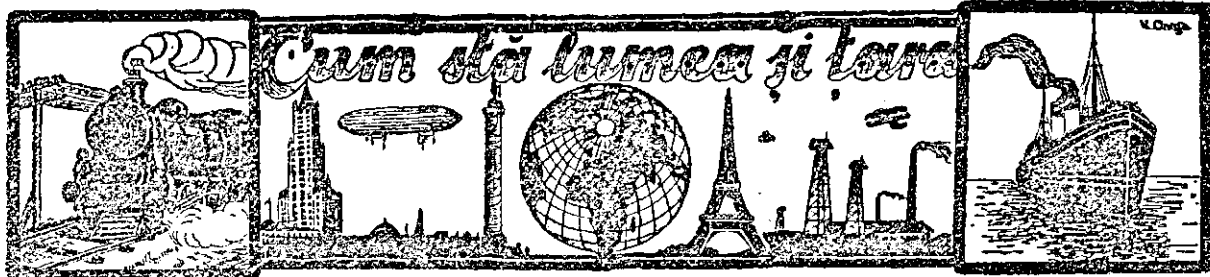
Asemenea amenințări au mai avut și alți români uniți, cari au fost amenințați, că dacă nu se lasă de legea lor, nu vor avea clopot când vor muri, și nici loc în cimitir, ca Ungurii. Copiii uniți li-se spune în școală că sunt unguri, încât tineretul astfel hulit fuge dela ora de religie.

Peste tot, funcționarii de stat uniți au mari supărări; ei sunt concediați dacă țin la legea lor și au cutezanța să se arate uniți. Iar înverșunarea vine chiar dela părintele ortodox.

Când vom ajunge și noi, să nu mai fim ocăriți pentru legea noastră, care, precum spunea legile țării, e tot atât de națională ca și cea ortodoxă? Când?

Răsboieni, 6 Ianuar

Correspondent

Ce mai e nou în politică

Plecarea d-lui Vidrighin — Sfaturile Consiliului de miniștri — Se deschide Parlamentul — Guvernul făgăduiește o ieftinire a traiului

În sfârșit s'a limpezit și treaba cu d. inginer Stan Vidrighin, directorul general al căilor ferate. A treia zi de Bobotează Consiliul cel mare al Cefereului a ținut o ședință în care d. inginer Vidrighin a declarat că se mulțamește de slujba avută și pleacă din fruntea căilor ferate, făcând loc altui director, care va fi socotit mai bun.

Plecarea d-lui Vidrighin este dezbătută cu mare vâlvă în toate gazetele dela București. Sunt multe glasuri cari susțin cu tărie, că fostul director al căilor ferate a fost om la locul său, care a pus în rând trenurile și a făcut câștiguri foarte însemnate statului, din cari s'au plătit peste un miliard din pierderile anilor de dinaintea venirii sale la trenuri.

Alte gazete joacă de bucurie că a plecat mult hulitul director general, care cică își făcuse o plată împărătească din veniturile Cefereului.

Între acestea păreri contrare este greu deocamdată să rostiești o judecată dreaptă. Fapt este, că în jurul plecării sale, sau alungare zis mai bine, s'a făcut o lucrătură foarte vrăjmașă, în care s'a vărsat multă ură și venin. Gurile rele spun, că l-au lucrat mai ales aceia, cari au râvnit să-i ieie locul, după netrebnica datină a lăcomiei.

Adevărul este, că de bine de rău l-au scos și numai viitorul va putea dovedi, că prin plecarea d-lui Vidrighin au pierdut ori au câștigat căile ferate. Dovada va trebui să o facă urmașul său, oricine va fi. De-o ieși mai bine, nimeni nu va plânge după d. Vidrighin. Însă răutățile și dușmăniile niciodată nu sunt bune.

În cursul săptămânii când scriem noi aceste șire, miniștrii aflători la București vor ținea un șir întreg de sfaturi, în cari se vor debate trebile mai arzătoare, în legătură mai ales cu deschiderea Parlamentului. În sfatul cel dintâi se va hotărî numirea noului director al căilor ferate, alegând pe urmașul d-lui Vidrighin. E vorba de generalul Mihail Ionescu, care a mai fost director al Cefereului (C. F. R. = C. F. Re).

În acelaș sfat al miniștrilor se va hotărî ce va avea de lucrat Parlamentul care se deschide în ziua de 19 Ianuarie. Se vor debate mai multe legi judecătorești, cum sunt codul penal, codul civil și codul comercial. Apoi vor veni la rând mai multe legi ale ministerului de agricultură, cari au de scop să facă rânduială în prețurile bucatelor. Toți

economii se plâng că cerealele n'au preț și guvernul vrea să ajute prin legi potrivite prețuri mai bune pentru sudoarea amară a plugarilor. Să ajute Dumnezeu, că dacă nu, bieții săteni înglodați în datorii ajung la dobă și se prăpădesc gospodăriile țărănești.

Am arătat și noi mai de multeori cu câtă strângere de inimă și cu câtă groază privesc toți slujbașii și trăitorii din lefuri de stat așa numita „curbă de sacrificiu“, sau forfecările de plăți cari se fac dela 1 Ianuarie, în temeiul noului buget al țării, votat în preajma Crăciunului. Prin această „curbă“ sau tăiere, lefegii, slujbașii de toată mâna, pierd sume destul de însemnate din plățile lor de până aici și mai cu seamă oamenii împovărați cu familii mari se văd aruncați în gura foameții.

Dacă în anul 1930 au avut de suferit mai ales plugarii, acum cade pacoștea pe domnetul de pe la orașe, cari încă trebuie să-și bată de dinți fiecare leu scos din pungă. Sătenii credeau până acuma, că domni huzuresc în plăcinte și'n mătăsuri. Acum îi lovește și pe aceștia crunta soarte. Însă altfel țara nu poate ieși din belea, că ne strâng de gât împrumuturile din străinătate.

Față cu durerile de mai sus, d. Mihai Popovici, ministrul treburilor bănești, a arătat, că fără jertfa reducerii plăților țara nu mai poate răsbi cu necazurile ei și curba de sacrificiu trebuie să-o poarte toți salariații statului, dela Rege până la cel mai năcăjit dascăl și preot, pretor sau cancelist.

În schimb însă tot d. Popovici aruncă o sămânță de nădejde în inimile întristate de nemiloasa curbă.

— „Guvernul se gândește serios să ia măsuri pentru a ieftini viața. Deodată cu îndeplinirea tocmai pe tocmai a bugetului votat, va trebui să urmeze și o ieftinire a vieții“.

Și cum își închipuiește d. ministru Mihai Popoviciu lucrul acesta? Așa că dacă scad plățile dela stat, să scadă și prețul hainelor, stofelor, ghetelor și a tuturor așa numitelor produse industriale (negoațele de tot soiul). În acest scop se spune că d. ministru Manolescu pertractează cu fabricanții și cu negustorii, ca să-i coboare la prețuri mai după pungile săracimii. Și aceștia nu vor avea încătrău, în celea din urmă vor trebui să-și ieftinească mărfurile, dacă nu vor vrea să le putrezească prin măgăzii și dughene. Dacă funcționarii nu vor avea bani, vor umbla și în haine mai ponosite, vor mai lăsa din blănuri

și din lux și vor trăi mai pe sărăcie. Iar când cumpărătorul nu dă preț, trebuie să mai lase și negustorii.

Aici, cu adevărat, este o vorbă de sis pentru toată lumea. Dela război încoace ne-am cam învățat cu boeria, și domni și țărani. Domnii, dar mai ales doamnele, mueretul, prea s'a deprins cu ciorapi de mătasă și cu blăni de tot felul, încât azi aproape nu mai vezi domnișoară la orașe fără „bundă“, fără silschin, fără „vulpe“ ori măcar fără „miel de Dobrogea ori de Basarabia“ în spate. Iar fetele dela sate s'au învățat și ele cu sopoane „Elida“ și cu ape mirositoare. Ne plângem cu toții de sărăcie, însă „blănurile“, săpunurile și „odicoanele“ umblă.

Am auzit că în Bulgaria doamnele sau fetele cari se îmbracă în mătă-

suri, ori cu blăni scumpe, sunt oprite pe stradă de polițiști și pedepsite pentru lux. Iar banii bulgărești sunt mai la preț de cât ai noștri, fiindcă Bulgarii sunt mai cruțători decât noi și nu prădează banii pe fleacuri.

Acuma e vremea s'o mai lăsăm și noi din boierie, și cei de sus și cei de jos, dela coarnele plugului. Traiul nu se va ieftini decât atunci, când ne vom întoarce cu toții la vremile și cruțările de dinainte de război, când tot omul se întinde a numai cât îi ajungea țolul. Și era mai bine.

Azi toți vrem să trăim ca boierii și dacă nu ne dă mâna, blestămăm țara, guvernul, partidele, politica și soarta. Însă tot numai cu plăcinte, ajungem odată să nu avem nici mălai..!

Mai multe gări din Ardeal amenințate cu aruncarea în aer

— Câtă dragoste au funcționarii unguri față de statul român —

Siguranța generală a statului a făcut mai zilele trecute niște descoperiri, în unele gări din Ardeal, așa de grozave, încât nu se pot închipui. Un lucrător oarecare a fost chemat să repare pereții gării Prejmer de pe linia Brașov—Sf. Gheorghe. În timp când zidarul ciocănea destul de tare într'un perete, un funcționar din gară îi spune, să dea mai încet că acolo în zid se află un depozit de dinamită. Lucrătorul s'a îngrozit de aceste cuvinte și a spus poliției. Cercetându-se cu grijă acel perete, s'a aflat într'adevăr o mare cantitate de dinamită, care era în așa fel așezată, ca la explozie să surpe întreagă clădirea. Funcționarul care a știut de dinamită, a fost arestat împreună cu alți prieteni ai săi. Strânși cu ușa ei au mărturisit că armatele ungurești, când s'au retras în 1918 din Ardeal, au pus dinamită în maf multe gări și pe la încărniturile liniei ferate. Scopul lor era, să sboare în aer toate gările și drumurile de fier, ca să nu apuce în moștenire românească. Când s'au retras însă n'au mai avut timp să aprindă dinamita, și astfel ea a rămas până azi.

Partea curioasă a acestei afaceri este faptul, că funcționarii dela gările din dinamitate, cari sunt aproape toți unguri, au știut de dinamită. Ei trebuiau să spuie poliției. Așa ar fi făcut un funcționar vrednic și cinstit, care ține la țara care-l ocrotește. Dar, după cum se vede și din această descoperire, funcționarii unguri, deși au depus jurământul de credință față de noul stat în care viețuiesc, trăiesc tot cu gândul la vechea lor țară ungurească și sunt gata chiar a face lucruri mari pentru înfăptuirea aceleia din nou. Căci cu drept cuvânt se poate presupune că acești oameni au fost pregătiți în sufletele lor, ca la un caz de război să pună într'un moment dat în explozie dinamita din gări și de pe linie. Cu linia ferată stricată, armata română ușor ar fi fost zdrobită, iar strănepoții lui Arpad ar mai fi intrat odată în Ardeal, hambarul lor neseecat de odinioară. Dar mai va!

Deocamdată am vrea să știm, ce zic conducătorii ungușorilor din Ardeal? Ori doar vor face și acum o plângere la Liga Națiunilor, tânguindu-se că Românii nu-i lasă să trăiască așa cum vreau în țara românească. Înainte de a se plânge frații unguri, ar fi bine să învețe un lucru: să se dedeie a trăi pentru țara în care trăiesc, nu pentru Ungaria pe care cu toții o poartă în cap.

Pe de altă parte dorim ca statul român să fie cât mai aspru în judecarea acestor oameni cu două fețe. Ei merită să fie judecați aspru, de oarece nu e vorba numai de o gară, ci aproape de toate gările din Ardeal. Ba, după cum au declarat unii dintre funcționarii arestați, și în Basarabia, Bucovina și Dobrogea s'ar afla asemenea dinamită prin gări și la poduri. Siguranța a descoperit până acuma dinamită în gările Sf. Gheorghe, Bicsadul-Oltului, Tușnad-Băi, Tușnad-Sat, Sf. Simion și Miercurea-Ciucului. Cercetările continuă mai de parte în toate gările din Ardeal și celelalte provincii, în cari se crede că ar mai fi pusă dinamită. În special s'a și pus deja în cercetare podul Fetești-Cernavodă, care este principala noastră legătură cu Marea.

Ca o măsură contra acestei slabe purtări a funcționarilor unguri dela căile ferate române, direcțiunea generală a dat un ordin ca toți funcționarii C. F. R. din Ardeal, cari nu sunt români, să fie strămutați în vechiul regat.

Glas de durere

Un învățator român după 35 ani de slujbă peritor de foame pe drumuri, fără penzie și fără nici un ajutor..!

Poșta ne-a adus astăzi la redacție o scrisoare plină de cea mai sfâșietoare jale și durere. Fiecare șir este un suspin și fiecare slovă o tânguire.

Scrisoarea ne-o trimite un „docinte“ bătrân, dintre aceia, cari în vremile ungurești au vărsat suflet și nădejdi de mai bine în poporul de robii din țara Ardealului. Știm cu toții, cum acei dascăli fără nume și fără sumeție, hui-duiți și sugrumați de inspectorii lui Wlassics, găsiu vreme și puțință să învețe pe copilașii nașiei noastre oropsite „Cântecul lui Tudor“, „Marșul lui Iancu“ și „Răsunetul“ lui Andrei Mureșianu, în care:

*O mamă văduvită dela Ștefan cel Mare
Șazi cere dela fiii-și o mână de-ajutor
Și blastămă cu lacrimi în ochi pe fieștecare
C'e'n ora de pericol s'ar face vânzător!*

Unul dintre aceștia ne scrie nouă astăzi și cu mare plecăciune și cu multă umilință se roagă, să nu ne fie spre greutate, că îndrăznește să-și toarne durerea amară care-i sfâșie inima și-i împovărează bătrânețele.

Iar povestea durerii sale e scurtă și jalnică într'adevăr. Ascultați-o, oameni buni din toată țara asta, și să-o asculte mai cu seamă aceia, cărora le-a dat Dumnezeu puțință să poarte în mână soarta locuitorilor acestei țări. Dar să lăsăm să grăiască însuși nefericitul dascăl:

Cu 1 Sept. 1930 am fost trecut la pensie având 35 ani de serviciu precum și vârsta, însă până în prezinte n'am primit nici un ban. Erău de tot. N'am casă, n'am avere. Zice lumea că, servind un timp așa de îndelungat, cum de n'am câștigat avere? Mă rog frumos să-mi dați voie, ca încâtva să desfășur nenorocirile prin cari am trecut:

În anul 1919 am funcționat ca inv.-cantor în comuna Pria jud. Sălaj. Însă în luna Martie 15, noaptea pe la ora 10—11, am fost jefuit total de către bandele iregulare Secuiești; averea jefuită, familia maltratată, iar eu ca prin minune scăpat pe o fereastră abia cu viața. Am avut 2 vaci cu viței, 4 scroafe cu purcei, cai, trăsura și bani gata 14.000 cor. Am fost refugiați mai multă vreme, numai după înaintarea armatei române ne-am întors în comună. Însă la ce? La nimica. Am rămas numai cu ce a fost pe noi, nici mobilier, nici albituri, nici vacă, nici purcel, tot ni-se jefuise! A venit ordin ca celce a suferit pagubă să-și facă Conspect. Am făcut Conspect, s'a autenticat cu primăria, cu Pretura, și cu Prefectura și expediat la locul competent pentru a fi despăgubit. Însă până în prezinte n'am primit nici un ban, deși în repețite rânduri am reclamat la ministrul de război, la Înalta Regență și în anul 1930 la Măiestatea Sa Carol al II. Însă fără de nici un rezultat.

Actele mele s'au expediat de către Direcțiunea financiară din Zălau cu No. 33.037—1930 Aug. 28. În 4 Decembrie 1930 am urgitat și la Comisia de penzie, însă până în prezinte n'am primit nici un răspuns. — Vasile Mateiu, învățator pensionat (fără pensie) în Bănișor

La jalnica poveste de mai sus, ce să mai adaugem? Să spunem, că atâția dintre cei „Internai“ sau „neinternai“ în 1916—18, fie că au avut familie, fie că n'au avut, au luat despăgubiri de sute de mii, fiindcă a fost cine să-i protejeze și să-i arunce în lacul cu comorile? Ar fi zadarnic.

Însă zicem totuși:

Pentru un docinte bătrân, jefuit de tot avutul său în 1919 de către hoardele ungurești ale lui Bela Kuhn, de ce nu s'a găsit un ajutor, cât de sărăcăcios, între sutele de mii pe cari le-au luat alții?

Ori măcar, unde-i penzia omului, care a slujit neamul românesc 35 ani plini de dureri și de necazuri? Om fără casă, fără masă, ajuns cu familie cu tot peritor de foame pe drumuri.

Este cineva dintre cei chemați, care să țină în minte și să șteargă lacrimile docintelui bătrân Vasile Mateiu din Bănișor?

În seara de Anul Nou. Seara de Anul Nou este pentru orașeni ca și pentru săteni o seară de veselie, glume și posne. Schimonosindu-și îmbrăcămintea oamenii umblă din casă în casă făcând urări pentru anul care începe. Niște hoți din Cernăuți au profitat de această seară și, schimonosindu-și îmbrăcămintea, au intrat la cârciumarul Friedrich Zachmann. Omul nu s'a temut că cei veniți vor fi oameni răi. Dar, în moment ce el căuta să le dea tutun, hoții l-au împușcat, omorându-l pe loc. Au furat apoi 2500 de lei și și-au văzut de drum.

ȘTIRILE SĂPTĂMĂ- NII.

Un flu al Blajului. Aflăm cu bucurie că dl dr. Alexandru Pop, conferențiar la universitatea din Cluj, fiul fostului medic arhidiecezan dr. Alexandru Pop dela Blaj și fost elev al școlilor noastre, a făcut examenul de docent în fața comisiei de examinare cu nota „foarte bine”. Gratulăm din toată inima!

Mare contrabandă de spirt. În săptămânile trecute s'au terminat cercetările asupra contrabandei (aducerea de marfă în țară fără a plăti vamă) de spirt, care s'a făcut în August și Septembrie din anul 1930. S'a adus atunci în țară spirt străin în cantitate de 29.481 kigr. Nefiind supus la vamă, statul a pierdut câteva sute de mii lei. Autoritățile au stabilit ca vinovați pe funcționarii dela vamă din Valea lui Mihail. Aceștia fiind strânși cu ușa au și mărturisit că ei au primit bani, numai să tacă. Iată vinovații și suma de bani ce au primit: Emilian Ștefănescu girantul vămii 300 mii lei, C. Canavea șeful stației 135 de mii lei, G. Budai magazinerul vămii 17.500 lei. În total au primit deci 447 mii lei, aproape o jumătate de milion.

O pildă vrednică de urmat. Mai sunt și în zilele noastre creștini cari iubesc casa Domnului, sf. biserică. Un astfel de bun creștin este și dl Vasile Popa, fiu fruntaș al parohiei noastre din comuna Bernadea, jud. Târnava Mică, care a știut în mai multe rânduri să dăruiască pe seama sf. biserici cărți, veșminte și alte obiecte de valoare, necesare bisericii destul de săracă din aceea comună. Biserica din Bernadea fiind veche și slăbuță și neavând parohia fond necesar pentru zidirea altui lăcaș lui Dumnezeu, dl Vasile Popa a dăruit bisericii suma de 24.000 Lei, asigurând astfel multe cărămizi pentru viitoarea biserică. Pilda dlui V. Popa ar trebui să fie urmată de toți fiii cu dare de mână din aceea parohie, ca în curând să putem înălța o biserică vrednică de frumoasa parohie Bernadea. Aducem și pe această cale mulțumiri d-lui primar V. Popa, pentru darul făcut bisericii, și totodată rugăm pe înduratul Dumnezeu să-l țină la mulți ani, sănătos, ca să mai poată da pilde de acest fel. Cornel Muntean, preot unit, Bernadea.

O fraudă la Blaj. La magazinul Regiei Monopolurilor Statului (R. M. S.) dela oficiul postal din Blaj, era angajat de câțiva ani ca conductor-magaziner dl Miroș Constantin, originar din Bucovina. El se căsătorise cu o fată din comuna Lunca de lângă Blaj, având din căsătorie aceasta patru copii, unul în clasa întâi a liceului din Blaj. Avea leafă de 4000 Lei lunar și era funcționar harnic și priceput. În ziua de Bobotează Miroș Constantin nu s'a prezentat la oficiu. Interesându-se dl diriginte al oficiului postal numai decât, că unde este a aflat că a plecat cu trenul la Valealungă, depărtare de vreo 15 kilometri de Blaj, pe valea Târnavei Mari, probabil cu gândul de a merge la Lunca, la socrii. Dar Miroș nu s'a prezentat nici a doua zi la oficiu, așa că dl diriginte a început a se îngrijora, văzându-se silit a face arătare la direcțiunea poștelor și la poliție. Venind la fața locului un controlor R. M. S., a constatat că din cassă lipsesc cu totul 120.000 Lei. Interesant e că Miroș făcuse

nu de mult examenul de înaintare, și era socotit funcționar bun, dovadă că dl diriginte a primit o recercare telegrafică dela direcțiune, prin care este levitat, să-și dea părerea dacă ar fi potrivit Miroș de conductor-magaziner la la Gura Humorului. Părerea generală în Blaj este că Miroș a luat-o spre malul Nistrului și până acuma va fi trenut Nistrul spre Bolșevicia, fiindcă vorbea foarte bine rusește și jidovește. Dacă a rămas în țară, ceea ce nu ne vine a crede, i-se va da de urmă cu siguranță și va înfunda temnița. Deocamdată familia a rămas cu rușinea și cu sărăcia după cap.

O comoară veche și mare. La Pompeii, oraș vechiu roman descoperit sub lava vulcanului Vezuviu, s'a descoperit în pivnița unei case o comoară veche și mare. Ea se compune din mai multe vase și lucruri de podoabă, toate de aur, argint și alte materii valoroase. Greutatea comoarei este de mai multe mii de kgr. Invățații după anumite semne cred că comoara e a lui Croesus, cel din urmă și cel mai bogat rege al Lidiei, care a trăit în veacul al șasălea înainte de Hristos.

S'a descoperit încă un spion sovietic. Cetitorii noștri au fost încuoștințați la timp despre o mare organizație de spionaj bolșevic. Siguranța statului și-a făcut pe deplin datoria, arestând mai multe zeci de persoane cari aveau musca pe căciulă. Lumea aștepta ca în scurt timp să-și facă și judecata datoria ei, pedepsind aspru pe trădătorii de țară. Iată însă că, cu toată căutarea, abia acum a putut fi descoperit un spion încă de frunte, care lucra în aceeaș tovarășie. Spionul nou descoperit și arestat este inginerul Silber care, după cum însuși a declarat, lucra după ordinele date de șeful tovarășiei Solomon. Sperăm însă că această nouă descoperire nu poate întârzia judecarea și pedepsirea aspră a vânzătorilor de țară. Așa cere inima oricărui bun român.

Un medic sfânt. Medicul Dr. Giuseppe (Iosif) Moscati a fost profesor la universitatea din Napoli (Italia) și a murit înainte cu trei ani, în faimă de sfânt. Nu numai locuitorii orașului Napoli, ci și cei din jurul apropiat și îndepărtat îl stimau și iubiau foarte mult, fiindcă își jertfise viața și averea pentru bolnavii săi. Dar el nu se îndestulia numai cu vindecarea trupeză a bolnavilor săi, ci îi mângăia și sufletește. Țineau foarte mult la el și învățații, fiindcă el însuși era unul dintre cei mai mari învățați ai Italiei. După moarte lumea a început a-l cinsti ca pe un sfânt. Mii de creștini au mers în deputație la cardinalul din Napoli, rugându-l să-i cerceteze viața și să ceară dela sfântul Părinte pornirea procesului de beatificare (declarație de fericit). După

multe rugăminți cardinalul Ascalesi a primit voie dela Roma să se desgroape mortul. Desgroparea s'a și întâmplat în fața cardinalului, a mai multor episcopi, preoți și credincioși. Cadavrul a fost așezat într'un sicriu de argint, dăruit de foștii bolnavi ai medicului, și transportat la biserica „Gesù Nuovo”. Zeci de mii de credincioși au cerut apoi din nou cardinalului, să facă tot ce-i stă în putință, ca doctorul Giuseppe Moscati să fie declarat de sfânt, fiindcă a făcut mai multe minuni, nu numai în viață, ci și după moarte. Se așteaptă hotărârea dela Roma.

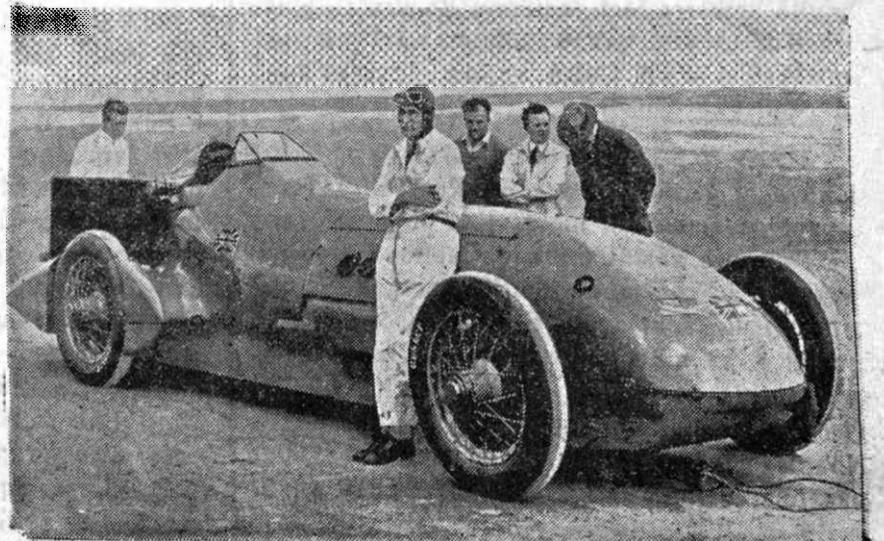
Un cardinal despre gazetele catolice. Cardinalul Schuster din Milano (Italia) a dat o epistolă pastorală către clerul și poporul din eparhia Milano, în care arată marea însemnătate a gazetelor catolice. Le aseamănă cu clopotele, cari chiamă pe credincioși la biserică. Pe vremuri, în evul mediu, credincioșii veneau la biserică, îndatăce auzeau clopotele. Astăzi însă, când și diavolul își trage clopotele sale tot mai tare și mai regulat, e de lipsă ca clopotele bisericii să fie întărite prin gazetele catolice. Astăzi nu toți credincioșii merg la biserică, dar chiar și ceice o cercetează regulat, nu pot fi în curat cu toate problemele moderne, numai dacă cetesc și câte o gazetă catolică. De aceea să nu se afle nici unul dintre credincioșii săi, care să nu cetească și să nu sprijinească vreo gazetă catolică.

† Preotul Ioan Trif. Vineri, în 2 Ianuarie 1931, la ora 7 seara, a încetat din viață Preotul Ioan Trif din comuna Tăuni, în al 78-lea an al vieții sale și al 48-lea al preoției, împărțit fiind cu sf. Taine ale muribunzilor. Osemintele pământești ale adurmitului în Domnul au fost așezate spre odihnă veșnică, Duminecă în 4 Ianuarie 1931, în cimitirul din loc. La înmormântare a luat parte întreg satul, împreună cu toți cunoscuții din satele vecine. Fie-i partea cu dreptii!

Căutând comori de aur, au ajuns la sapă de lemn. Locuitorii Stanciu Bâlcu din com. Furoanele jud. Putna și Ilie Sânpetru din com. Scortacu Vechiu, au fost înșelați amar de lăcomia lor de a găsi comori de aur. Mergând cu afaceri la Brăila, cei doi săteni au ajuns în vorbă cu un necunoscut Neculai Călcâi. După o vorbă-două bieții oameni s'au poftit unul pe altul la un păhar de beutură. Aici, venind vorba între altele și de comorile ascunse, Neculae Călcâi, povesti celor doi despre o mare comoară de aur — câteva butoaie de bani și drugii de aur în greutate de 50 kgrame, — comoară care zicea că se află îngropată în casa părăsită a unui boer, din jud. Putna. Povestea lui Călcâi i-a

Cel mai repede automobil al lumii

Englezul M. Campbell, în chipul nostru cel cu ochelarii pe șapcă și îmbrăcat în haine albe, și-a construit automobilul acesta, cu care va pleca din Florida în ziua de 14 Ianuarie ca să facă 480 kilometri pe oră. Fabricantului, care i-a fabricat roțile de gumă, a spus însă că la o așa repeziciune nu poate garanta mai mult de o minută pentru roțile sale.

Dela cetitorii noștri

Poezia Unirii Poporului

Bujorel mândru roșiu
Domului Director scriu:
Ca la Blaj gazetă nu-i
Unirea Poporului!

Blajule, oraș micuț,
Unirea o cetesc mulți.
Unirea Poporului
Gazeta țaranului!

Foaie bună românească,
Dumnezeu să ne-o trăiască!
Și pe ceia ce ne-o fac,
Că ne-o fac nouă pe plac.

Frunzuță verde din vie
Eu sunt Cucu Vasilie
Trei abonați fac deodată
La o foaie adevărată.
Doi tineri însurăței
Ș'o fetiță între ei.
O fetiță tinerea
Unirea din Blaj o ia.

Poporul cu mic cu mare
Tot foaia din Blaj o are,
Că e foaie de cultură
Și ne dă învățătură.

Comuna Sărata

VASILE CUCU

Încântat pe Stanciu Bâlcu și Ilie Sân-Petru. Văzând Călcâi încântarea acestora începu a spune de o ușă mare, sub care e îngropată comoara și care ușă ar fi fermecată așa fel încât să nu se poată deschide decât cu „iarba fiarelor“. Cei doi săteni, lacomi la o avere așa de mare, fără multă vorbă promit lui Călcâi că îl urmează și-l ajută la orice, numai să-i pună și pe ei părtași la comoară. Trebuia însă „iarba fiarelor“, buruiană foarte greu de găsit. Neculai Călcâi îndemnă pe însoțitorii săi să-și vândă casele și pământul, pentruca cu banii căpătați să poată umbla toți trei în lume după „iarba fiarelor“. Zis și făcut. Țăranii își vând avutul și fără a spune cuiva cauza vânzării, pleacă împreună cu Călcâi în căutarea ierbii năsdărvane. Și-au umblat oamenii, cale multă în lungul și 'n latul țării, „iarba fiarelor“ însă ca în pământ. După îndemnul lui Călcâi ei au plecat apoi la București cu scopul ca să afle de acolo locul unde crește acea iarbă atât de rară. Nimeni însă nu i-a putut îndrepta spre un asemenea loc.

Au umblat înzadar câteva zile pe străzile Bucureștilor toți trei împreună. Dar Neculai Călcâi, care era un mare și speculant bandit, își avea planurile sale. Văzând că banii se cam împuținează din pungile celor doi tovarăși, încercă în diferite chipuri să se piardă de ei. Cu toată dibăcia lui, nu reuși. Ii veni însă o idee bună. Făcu o jalbă (plânsoare) către Rege, în care cerea ca M. S. Regele să dea poruncă unui profesor învățat din București, să-le spună locul unde crește „iarba fiarelor“. Înșelându-l, țăranii au intrat singuri la palatul regal, cu jalba în mână. La ieșirea din palat, N. Călcâi nu mai era în stradă. Sătenii, după multă umblare fără rost prin București, ajungând la ultimul ban, s'au întors acasă cu pungile goale. Iar N. Călcâi se va trudi ca să pună pe alții sub călcâi.

Gâștele păzitoare. Primul rol de păzitoare l-au avut gâștele pe vremea Romanilor. Într-o noapte dușmani au încercat să atace pe furiș cetățuia din vârful muntelui Capitol. Gâște cari se aflau în cetate, au simțit mișcarea dușmanilor și au făcut șgomot. Păzitorii cetății s'au sculat și au alungat pe dușmani. După exemplul acesta de la Romani, mai mulți moșieri (fermieri) americani în loc de câni țin gâște. Noaptea gâșcanii rămân deschiși în curte și sunt păzătorii cu mult mai conștiincioși decât câni.

Corpul omului

6. Mușchii

Mușchii sunt carnea de pe corpul omului.

Nu este parte din corp fără mușchi. Cu ajutorul mușchilor ne mișcăm, umblăm și prindem lucrurile, cari ne înconjură.

Mușchii sunt formați din fire subțiri, legate între ele printr'un țesut de legătură. Unele fire sunt mai groase la mijloc și subțiate la capete. Acestea fire formează *mușchii lungi*. Astfel de mușchi sunt: la mâni și la picioare.

Alte fire sunt mai late, ca niște foi. Din acestea sunt formați *mușchii lați*, cari se găsesc la pânțele.

Mușchii dela buze și dela pleoape au formă de inele. Acești se zic *mușchii inelari*.

La stomac și la intestine încă sunt mușchi. Aceștia sunt așa numiții *mușchi netezi*.

Mușchii se pot lungi și se pot scurta. Lungirea și scurtarea mușchilor se face după voia noastră. Mușchii netezi însă nu sunt supuși voinții noastre.

Fiecare mușchiu are două capete de culoare albă, cari se numesc *tendoane*. Ou tendoanele, mușchii se prind de oase. Și anume cu un tendon de un os și cu alt tendon de alt os. Numai în chipul acesta pot mușchii să pună în mișcare oasele. La mișcarea oaselor, mușchii lucrează ca și niște pârghii. Puterea care apasă ori ridică de pârghie sunt mușchii, iar greutatea sunt oasele.

Cu cât mușchii sunt mai puternici, cu atât omul este mai voinic.

Desvoltarea și întărirea mușchilor se face prin mișcare multă. Muncitorii, cari fac multă mișcare lucrând, au mușchii puternici.

Plimbarea, jocul, călăritul, fuga încă ajută la întărirea mușchilor.

Mulți oameni pentru ca să-și întărească mușchii, fac *gimnastică*. Cea mai bună gimnastică este așa numită *gim-*

nastică suedeză, care stă în mișcarea liberă, în toate părțile, a brațelor și a picioarelor și în îndoirea ușoară a corpului.

Mușchii pot suferi de mai multe boale:

1. *Înțepenirea mușchilor*. Din cauza mișcărilor prea puternice în mușchi se formează un fel de acreală, pe care sângele n'o mai poate îndepărta și mușchii înțepenesc. Înțepenirea se face mai ales atunci, când trecem dintr'odată dela mișcare prea puternică și obositoare, la odihnă. Dacă însă continuăm să facem mișcări încete, sângele spală acreala din mușchi și înțepenirea nu mai are loc.

2. *Loviturile*. În urma unei căderi sau lovituri, firele mușchilor se rup și pătrunde printre ele sânge. Mușchii înțepenesc, se umflă și se simte durere mare.

În astfel de cazuri bolnavul trebuie așezat în pat, să aibă odihnă și se freacă partea dureroasă.

3. *Rănirile*. Din nebagare de seamă, mușchii pot să fie tăiați. Dacă tăietura e în lungime și nu e adâncă, se vindecă ușor. Dacă tăietura e în curmeziș și rana e largă, vindecarea se face mai anevoie.

Rănilor mai trebuie curățite și legate de doctor, să nu urmeze vre-o înveninare.

4. *Topirea mușchilor*. Dacă mușchiul stă în nemișcare sau în nelucrare, se poate întâmpla se scadă și să se topească cu totul. Aceasta se întâmplă mai ales la mâni sau la picioare, când acestea sunt puse în lopățele, pentru ca să se vindece ruptura osului.

Topirea mușchilor poate să vină și din cauza unei boale a măduvii spinării.

5. *Paralizia*. Sub aceasta boală se înțelege neputința mușchilor de a se mai mișca. Paralizia poate să atingă numai o jumătate a corpului: stânga sau dreapta, partea de sus sau partea de jos a corpului.

Paralizia este o boală grea. Se vindecă anevoie și cere multă răbdare chiar și din partea doctorului.

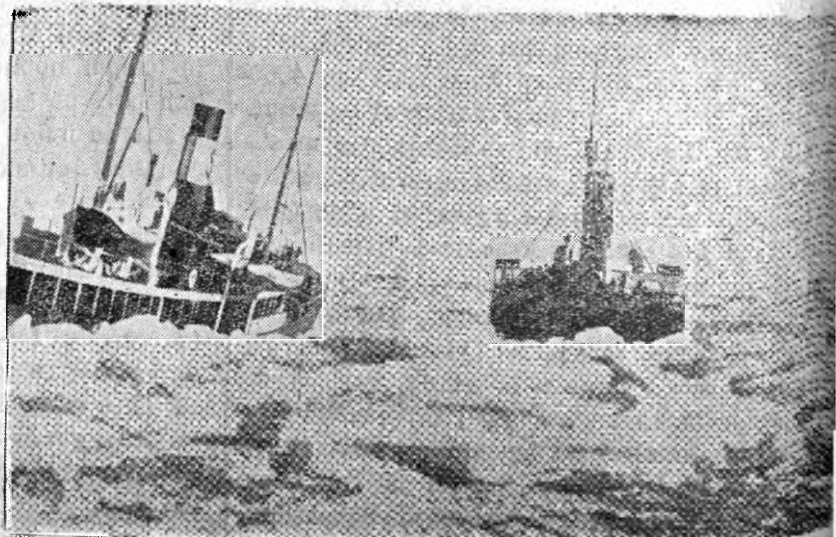
Ion Popu-Câmpeanu

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Vapoare înghețate

La noi, până acuma iarna este destul de domoală. Nu așa în partea de miazănoapte a Europei, de unde ne vin știri aproape de necrezut despre marele frig care bântue pe acolo. Chipul nostru arată două corăbii finlandeze înghețate în mijlocul mării, pe cari numai cu mare greutate le-au scăpat alte vapoare de prăpădul sigur. Mulți dintre călători și marinari s'au prăpădit, înghețând. Ceice au rămas au fost duși la spital.

Să ne ascușim mințea

Ghicitori

Deslegarea întrebărilor din Nr. 1—1931
al gazetei noastre

Întrebările. Dintr-o carte bătrână care se păstrează la Biblioteca cea mare din Blaj am luat următoarele întrebări: Ce închipuiește cântecul de 3 ori al cocoșului dimineața? Și anume: 1. Ce zice cocoșul când cântă întâi? 2. Ce zice când cântă a doua oară? 3. Ce zice a treia oară?

Deslegarea. Aceeaș carte, răspunde la întrebările de mai sus așa:

1. Trimite, Doamne, lumina Sfinției Tale peste lume! 2. Mărire Ție, dătătorului de lumină! 3. Hristos a înviat și toate le-a săvârșit!

Răspunsuri am primit și de data asta foarte multe, mai multe chiar decât la întrebările din nr. 49—1930. Însă deslegări ca cea de mai sus, am primit numai două. Și anume, dela:

Porfirie Șarlea, cantor, și Ioan Popa alui Miron, amândoi din comuna Feisa, județul Târnava Mică.

Lui Porfirie Șarlea i-am trimis două cărți: Calendarul dela Blaj pe 1931 și în pragul vremii de A. Melin, iar lui Popa Ioan Calendarul dela Blaj pe 1931.

Întrebare nouă

În timpurile de demult a trăit în orașul Alexandria un om foarte învățat cu numele *Diofantos*. El era vestit mai ales în știința numerilor sau *aritmetică*. Murind marele învățat, ucenicii lui i-au ridicat la mormânt o piatră de pomenire, pe care au scris următoarele:

Aici e mormântul lui Diofantos, minune întreagă:
Piatra arată întocmai anii câți a trăit.

Copil fusese a șasea parte a vieții,

A douăsprezecea mai pune și ai anii juniei.

Încă a șaptea și vezi când duse făclia de nuntă;

Cinci ani în urmă îi deteră zeii odrasla.

Vai, tu copil iubit și fără noroc!

Anii părintelui său avându-i de jumătate

Primitu-l-a în sine înfricoșătorul Hades,

Durerea uitându-o în lumea de cifre.

Patru ani în urmă ajunse și el la capătul vieții...!

Câți ani a trăit Diofantos?

*

Răspunsuri primim până la 30 Ianuarie (Sărbătoarea celor „Trei Sfinți“). Între deslegători vom trage la sorți cartea cea mai nouă a marelui scriitor Mihail Sadoveanu: *Baltogul, roman*, laudat de toți cei cari l-au citit. Răspunsuri primim numai dela abonații gazetei noastre. Deci, fiecare deslegător ne va scrie și numărul fâșiei sub care primește gazeta.

Albina și Paianjenul

Era odată o femeie, care avea doi copii: un băiat și o fată.

Copiii au plecat amândoi în lume să-și caute de lucru, pentru că mama lor n'avea cu ce să-i ție. Băiatul a intrat ucenic la un țesător de pânză, iar fata căra pietre pentru zidarii cari făceau case. După câțiva vreme, mama lor s'a îmbolnăvit și a rugat pe un om din satul său, să ducă vestea copiilor. Omul, după mult umblet prin lume, a găsit pe băiat și pe fată. Băiatul era tocmai la războiul de țesut și când i-a spus omul de ce a venit, răspunse:

— Eu ce să-i fac! Las să moară, că e bătrână și i-a sosit ceasul. Nu pot să plec, că prea am mult de lucru. Și a rămas, băiatul tot la război și-a țesut mai departe.

Pe fată a găsit-o omul urcând schelele cu pietre în poala hainei. Și când i-a spus omul de ce a venit, fata a lăsat pietrele jos și a început să plângă și a plecat într'un suflet până acasă. Mamă-sa, când a văzut-o, s'a ridicat din pat și de multă bucurie i-s'a lim-

pezit sufletul; dar s'a făcut neagră de supărare când i-a spus, că băiatul n'a vrut să vie, a luat capul fetei între mâini, a sărutat-o pe frunte și a zis:

— Măcar că el a uitat de mine, tocmai în ceasul morții mele, eu vă iubesc de-o potrivă pe amândoi. Îi iubesc și-l iert. Și dacă a făcut el vr'un păcat, să-l judece Dumnezeu, că e drept și puternic, și judecata lui e fără greșală.

Așa a zis, biata mamă — apoi și-a lăsat capul pe căpătâiu și a închis ochii — și a murit.

Și în clipa aceea, fata s'a făcut albină, iar băiatul păianjen. Și de atunci păianjenul trăește singur, fără frați și surori și fără părinți. El fuge de lumină și veșnic își țese pânza pe la locuri întunecoase și e tot posomorit și supărat, iar oamenii îl urgisesc și oriunde îl află, îi strică pânza și pe el îl fugăresc și-l omoară.

Dar albina, de atunci e veselă și toată ziua zboară de pe o floare pe alta și trăește cu părinții și cu frații și cu surorile la un loc. Oamenii o iubesc și o văd cu drag, căci ea împarte eu toți ceea ce adună și tuturor le dă mierea ei. Iar casa ei e fagurul cel galben ca soarele, și din ceara albinelor fac credincioșii lumânările, pe care le aprind în ceasul morții și luminează veșnic icoana Maicei Domnului.

S. Fl. Marian

Un spectator. Nu se poate publica, fiindcă nu te-a iscalit și astfel nu știm cine răspunde pentru cele scrise. Am mai spus de atâtea ori că articoli și știri nu publicăm, numai dacă știm cine ni le-a trimis.

Blaj Constantin, Adrian. Plângerea D. Tale nu o putem publica pentru că atât avocatul Ferenzy Istváa cât și Keppich din Reghin ar putea pără. D. Tu însă îndreaptă-te către dl. avocat și deputat Dr. Alexandru Ceușian sau Dr. Ioan Harșia din Reghin și-i roagă să-ți facă dreptate. Poate că ai iscalit cambiul pe neștiute, și astfel de vină ești tot D. Tu, fiindcă ai iscalit ca om nepriceput. Noi credem că oricare avocat român îți va da lămuririle de lipsă și-ți va arăta dacă ai ori nu ai dreptate. Dacă te-au înșelat, D. Tu îi poți părți pe amândoi la președintele biroului avocaților din Târgu-Mureș, și în cazul că sunt păcătoși, vor fi pedepsiți amarnic.

Cojocariu Vasile, Pinticu. Nici cearta curatorilor D. Voastră cu femeile și a femeilor cu elevii nu o putem da la gazetă, că nu toată lumea e curioasă de asemenea certe. Dacă curatorii nu se poartă bine, dacă au făcut păcate, trebuie arătați protopopului ori Mitropoliei, care îi va depune dacă sunt vinovați. Pentru scaunele din biserică multe certe s'au iscat în multe părți.

Costea Toderăș, Band. Am citit, cu multă durere plângerea D. Tale și am trimis-o Preaveneratului Ordinariat Arhiepiscopesc, ca să o ia în părintească considerare. Ne mirăm că credincioșii de acolo sunt gata să-și lase legea pentru toată nimica. Dacă așa puțină credință au, încât pentru cea mai mică supărare amenință cu trecerea, trebuie să mărturisim că rău stăm. Credința nu e o haină, pe care s'o poți schimba după anotimp, ci o convingere. Vai și amar de acei nefericiți, cari își bat joc în forma aceasta de Dumnezeu! Să știe unii ca aceștia că Dumnezeu nu bate cu băta, iar bătaia lui Dumnezeu îi va ajunge, ori unde s'ar ascunde.

Grigore Adace. — Abonamentul Dv. e plătit până la 1 August 1931.

Ionaș Rotariu — Am primit 375 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1930.

Andrei Nagy. — Am sistat foaia. Mai aveți de plătit pe 1929 Lei 180. — pe 1930 Lei 180. Total 360 Lei.
Pantea Petru. — Mai datorați pe 1930 încă 110 Lei.

Pavel Simion — Am primit 300 Lei. Abonamentul plătit pe întreg anul 1930.

Iuliu Pop. — Am primit pentru calendare 400 Lei.

Am primit câte 45 lei dela următorii: Maria Erdős, Lazar Ioan, Dan Nicolae, Goie Ioan, Simion Mureșan, Pascu Nicolae, Demetriu Drăgan, Gherman Atanasiu, Duma Iacob, Batoș George I. Ioan, Floria Iacob, Susana Muntean, Ilie Ungurean.

Câte 90 Lei: Tonceian I., Oșan George, Simion Maier, Ilie Langa, Iuliana Stupinean, Ștefan Groza, Ioan Turjan, Tepeș Nicolae I. I., Bulgăr Ioan, Anisie Petru, Vasile Jurca, Marincu Mihai, George Cerghizan, Truș Vasile, Albu Dionisiu.

Câmpian Simion, Iosif Hossu, V. Stoica, Dumitru Periș, Boca Nicolae, Sora Ioan, Suciu Vasile, Lazar Ioan Selegean, Micșia Vichentie, Ioan Pop, Vasile Mircea, Bretean Gh., Ioan Dehelean, Lupu Vasile a Toduții, Vasile Popa, Milli Domșa, Emilia Rău, Vasile Crăciun, Ioan Crăciun.

Moise Șandru, George Nișu, Ambrosiu Hirian, Purcariu Vasile, Copândeian Romul, Neagu Dumitru, Turcu Ioan, Turcu Dănilă, Turcu Iacob, Nicolae Răca.

Câte 100 Lei. Sărac Alexandru, Simion Pavel, Hopârtean George, Goția Achim, Ioan Sinea, Gligor, Farca, Ștefan Halmaghi, Ioan Ghereg, Gregoriu Sâmpălean.

Câte 180 Lei: Ioan Hideg, Marioara Opreșan, Of. parohial Vințui de sus, Ioan Stoia, Biserica Săuca, Ioan Musteța, Ioan Popa, Tănase Vasile, Dafina Pănzăan, Lazar Ioan, Cioban Ioan, Pașca Dănilă, Petru Hedu, Ioan Zegreanu, Ioan Iepure, Andro Ignat, Pinteia I. D. Nicolae Șofron, Mimi Dr. Pașca, Sinteza Constantin I. C. Marișca Hădărean.

Drașovean Salvane, Dăian Cornel, Ioan Hosu, Iancu Vasile, George Cărlan, Teodor Bucur, George Moldovan, Mihai Ciococ, Mihai Drăgoi, Ioan Ștef, Nicolae Pănzar, Ioan Teacă, Ioan Filip, Vasil Bogățian I. I., Ioan Sdeorna, Roman Constantin, Ioan Naghiu, Of. parohial Pădureni, Dinca Ilie Babu.

George Coțe, Chiș Teodor, Ioan Rațiu, Crișan Ioan, Of. parohial Sânger, Alex. Donea Donescu, Pompiliu Simoneti, Nicolae Colariu, Hurghiș Simion, Nicolae Ardelean, Golgoș Petru, Filon Rece, Ioan Aftenie, Nicolae Muntean, David Deac, Martin Giuca, Todea Simion, Fărcaș Filip, Șofron Pop, Vasile Șerban, Iosif Văgălău, Pavel Vintilă, Bunea Nicolae.

Ioan Muntean, Gruia Ladea, Pavel Ciresan, Păun Marcu, Ioan Brata, George Bone, Nicodim Mărza, Iosif R. Fucec, Carol Santo, Camil Nicoară, Petru Jucan, Ioan Creța I. T., Naghi George, Petruța Nicolae.

Redactor: IULIU MAIOR.

Mulțumită

Din incidentul trecerii la celea eterne a iubitului nostru soț, tată și fiu Ioan Bărbat fost maestru cojocar în Blaj, rugăm pe toți cei cari ne-au condolat în durerea noastră, în special pe păr. protopop A. C. Domșa, păr. Dr. Coriolan Suciu, președintele Reuniunii Meseriașilor din Blaj și pe păr. Vasile Smigeischi din Sâncel, să primească și pe calea aceasta mulțumirile noastre.

Văd Silvia Bărbat și fiii.

(1337) 1-1

Comuna Bazna Județul Târnava-mică

Nr. 596—1930

Publicațiune

Se publică prima oră spre cunoștința generală, că în ziua de 21 Februarie 1931 ora 10 dimineața se va ține licitație publică la primăria comunei Bazna prin oferte sigilate pentru darea în antrepriză a lucrărilor pentru repararea și adaptarea hotelului „Mercur“.

Valoare după deviz Lei 305.000.

Ofertele vor fi însoțite de garanța legală de 5% în numerar sau efecte garantate de stat.

Lucrările se vor executa până la 15 Mai 1931.

Caetele de sarcini, proiectele și devizele se pot vedea în biroul primăriei Bazna.

Dispozițiunile art. 88—110 din legea contabilității publice și art. 31—52 din regulamentul oficiului central de licitații vor fi aplicabile la această licitație.

Supraoferte nu se primesc.

Bazna, la 31 Decembrie 1930.

Primar, Notar:
Indescifrabil GROSS
(1339) 1—1

Nr. 965—1930

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 15 Februarie 1931 ora 14 se va ține la primăria comunei Spini licitație publică, cu oferte închise conform art. 83—110 din legea contab. pentru lucrările de construirea podului de lemn peste Târnavă-Mică cu deschidere de 27 m. în dreptul comunei Spini în sumă de lei 150.000

Termenul de executare 3 luni dela data semnării contractului, garanția va fi 5% în numerar sau efecte de stat.

Plata lucrărilor se face numai după terminarea lor.

Celelalte condițiuni și caetul de sarcini se pot vedea la primăria comunei Spini.

Spini, la 18 Decembrie 1930

Primăria comunală

No. 94—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică, că în baza deciziei No. G. 1070—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj, în favorul reclamantului Ōdön Heisikovits repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 2899 Lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 23 Ianuarie 1931 ora 2 p. m. la fața locului în comuna Tlur No — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 Șură, 1 coteț coperit cu țigla în valoare de 17000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Decembrie 1930.

ȘERBAN, portărel.

(1335) 1—1

No. G. 3583—1930.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. 3583—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Banca „Patria” repr. prin Dl Eugen Moldovan avocat în Blaj pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Ianuarie 1931 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: mașini de tăiat carne în valoare de 20000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 28 Decembrie 1930.

ȘERBAN, portărel.

(1320) 1—1

No. G. 3597—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3597—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul recla-

mantului Banca „Patria” repr. prin Dl Eugen Moldovan avocat în Blaj, pentru încasarea creanței de 5000 lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Ianuarie 1931 orele 2 p. m. la fața locului în Blaj unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: o casă de fier, bumbac pult și ștofă diferite colorii. în valoare de 20.000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare, Blaj, la 28 Decembrie 1930.

(1319) 1—1

A. ȘERBAN, portărel

No. 3973—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei N. G. 3973—1930 a Judecătoriei de ocol Diciosânmartin în favorul reclamantului Banca Generală suc. Blaj repr. prin adv. Dr. Ilarie Aldea Blaj pentru încasarea creanței de 2225 Lei — bani și acc se fixează termen de licitație pe ziua de 23 Ianuarie 1931 orele 4 p. m. la fața locului în Bifa la locuința urmăriților unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 cal, 1 ciur, 1 car în valoare de 12.000 Lei—bani

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Diciosânmartin, la 27 Decembrie 1930.

(1341) 1—1

S. S. NECETIBIL portărel

No. 3972—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2972—1930 a Judecătoriei de ocol Diciosânmartin în favorul reclamantului Banca Generală de credit suc Blaj repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea din Blaj pentru încasarea creanței de 3000 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 26 Ianuarie 1931 ora 3 p. m. la fața locului în Bifa și la ora 5. p. m. în Valeasasului la locuința urmăriților No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 cal, 1 șură, 1 șopru, 1 coșer, 1 hambaș, 1 car în valoare de 17.000 lei—bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Diciosânmartin, la 28 Decembrie 1930

(1342) 1—1

L. S. NECETIBIL portărel

Nr. G. 1485—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1485—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Casa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 15.000 lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Ianuarie 1931 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Lupu No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 boi albi, 1 coșer, 1 bou, 1 coteț, $\frac{1}{2}$ din șura cu paie, 2 boi albi în valoare de 67000 lei.

Blaj, la 15 Decembrie 1930.

(1331) 1—1

A. ȘERBAN, portărel

Nr. G. 1055—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 1055—1929 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 6633 lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 23 Ia-

nuarie 1931 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Cisteul Român No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 șuri coperite cu țigla, 2 coșere, 2 boi albi, 2 care pt. vite, 2 boi albi și culina de vară în valoare de 68.000. lei.

Blaj, la 15 Decembrie 1930.

(1336) 1—1

A. ȘERBAN, portărel

Nr. G. 1066—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 1066—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 6000 lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Ianuarie 1931 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-Mare No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 boi albi, 1 șură coperită cu paie, 1 coșer, și 1 Șopru coperit cu țigla în valoare de 28.000 lei.

Blaj, la 15 Decembrie 1930.

(1333) 1—1

A. ȘERBAN, portărel

Nr. G. 2768—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2768—1930 a Judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 5000 lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Ianuarie 1931 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Cergăul Mare No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 10 oi, 1 șură, coperită cu paie, 1 car pentru vite, 2 bivoli în valoare de 34.00 lei.

Blaj, la 15 Decembrie 1930.

1334) 1—1

A. ȘERBAN, portărel

Nr. G. 2967—1930

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2967—1930 a Judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Draser Gheorghe repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 18394 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Ianuarie 1931 ora 2 p. m. la fața locului în comuna Lupu No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 boi albi, 1 car pt. vite și 1 căruț cu osii de fier în valoare de 23000 Lei.

Blaj, la 15 Dec. 1930.

(1332) 1—1

ȘERBAN portărel

Cultivatorii de vii

și toți cei cari (doresc) să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea al. toți dela

FUNDAȚIUNEA LADAY
DIN PETRISAT, LĂNGĂ BLAJ
Specialități pentru vinuri și de masă

1307 3—4